

театрални представления, пѣвчески хорове, народо-образователни сказки, борили се съ грѣцкото духовенство и пр. Тѣ не бѣгали, не се отклонявали отъ тази дейностъ, тѣ само я считали недостатъчна и я допълняли съ друга, скрита, презъ нощитѣ, по тайни кѣтове — *революционната дейностъ*. Последната била сжществена за тѣхъ, върховна целъ на тѣхния животъ, на тѣхнитѣ усилия, на денонощнитѣ имъ мисли, грижи и тревоги. Така е било и въ Русе. Читалището „Зора“ е било прикритие на революционния комитетъ. „Слугата“ на читалището, Н. Обретеновъ е билъ водачъ на Русенския революционенъ комитетъ. Заседанията на комитета, както ни описа това прѣвъ З. Стояновъ*, ставали въ читалището. Русенската младежъ, макаръ и поставена въ много неблагоприятни условия въ единъ градъ съ многобройно турско население и голѣмъ турски гарнизонъ (като военна крепостъ), голѣма и бдителна турска полиция (като вилаетски центъръ), е била будна и революционно настроена.

Презъ м. септемврий 1871 год., подъ носа на бдителната Мидхатъ — пашова полиция, Ангелъ Кънчевъ турилъ началото на Русенския революционенъ комитетъ, нареченъ отъ после „Кубратъ“. Комитетътъ е билъ основанъ въ помѣщението на читалище „Зора“, гдето ставали заседанията му и се държали архивитѣ му. Ангелъ Кънчевъ възложилъ на Н. Обретеновъ да подбере лицата, които да влѣзатъ въ комитета. „Азъ най-напредъ повѣрихъ на Тома Кърджиевъ, личенъ мой приятель, после на Ради Ивановъ, Ганчо Карамаждраковъ, Икономовъ и както сте видѣли въ протоколитѣ, на Иларионъ Драгостиновъ“ — казва Н. Обретеновъ.

Запазени сж 17 протоколи на Русенския революционенъ комитетъ за времето отъ 10 декем-

*) З. Стояновъ, „Записки по български възстания“, томъ първи. стр. 150.